Pocałunek śmierci

W 1533 r. Tomasz Morus (Thomas More) odmówił udziału w koronacji Anny Boleyn na królową Anglii. Odmowę odebrano jako akt skierowany przeciw Annie i mimo iż nie istnieją dokumenty opisujące jej reakcję, uważa się, że byłoby do niej niepodobne pozostawić taką zniewagę bez echa. Odmowa, czego Morus nie przewidział, była pocałunkiem śmierci.

Pocałunek śmierci

Henryk VIII był wściekły i wkrótce po ceremonii Morus został oskarżony o przyjmowanie łapówek w czasie, gdy pełnił funkcję Przewodniczącego Izby Lordów (Lord Chancellor).

Niejaki Parnell skierował skargę do króla, donosząc, że kiedy Tomasz był przewodniczącym Izby Lordów, wydał wyrok przeciw niemu, za co otrzymał od żony adwersarza – jako łapówkę – wielki złoty kielich.

Król zawezwał Morusa,

by wytłumaczył się z zarzutów. Ten twierdził, że natarczywość kobiety była tak ogromna, że z grzeczności nie odmówił przyjęcia kielicha, natychmiast napełniając go winem, wzniósł toast za jej zdrowie i, mimo jej sprzeciwu, zwrócił podarunek.

Innym razem, w pierwszym dniu nowego roku, u Morusa, który wydał wyrok przeciw Lordowi z Arundel zjawiła się bardzo bogata kobieta, pani Croaker. Ofiarowała ona Morusowi parę rękawiczek, wewnątrz których znajdowały się złote monety. Tomasz z wdzięcznością przyjął rękawice, ale odmówił zatrzymania pieniędzy, twierdząc: „Pani, ponieważ byłoby sprzeczne z dobrymi manierami odmówienie noworocznego prezentu od kobiety, stąd jest mi niezmiernie miło przyjąć te rękawiczki. Ale, co się zaś tyczy ich podszewki – absolutnie odmawiam”. Takie oświadczenie zmusiło panią Croaker do wzięcia monet z powrotem.

Kiedy jego córka

poinformowała go o tym, że zarzuty zostały oddalone, Morus odpowiedział; „quod differtur, non aufertur” – co się odwlecze, to nie uciecze.

Morus z oskarżeń o przyjmowanie łapówek wyszedł z honorem, ośmieszając tych, którzy chcieli go pogrążyć. Jednak 13 kwietnia 1534 r. raz jeszcze wezwany został przed komisję, by przysiąc swoje poparcie wobec Act of Succession. Morus zaakceptował prawo Parlamentu do uznania Anny Boleyn za prawowitą królową Anglii, ale uparcie odmawiał, wraz z biskupem Rochester – Johnem Fisherem, złożenia przysięgi, której preambuła była antypapieska.

4 dni później Morus został uwięziony w londyńskiej Tower, gdzie przygotował „Dialogue of Comfort against Tribulation”. Podczas pobytu w więzieniu, kilkukrotnie odwiedził go Thomas Cromwell, namawiając do złożenia przysięgi, czego jednak Morus stanowczo odmawiał.

1 lipca 1535 r., w obecności Lorda Kanclerza – Sir Thomasa Audley'a, a także ojca, wuja i brata Anny Boleyn, odbył się proces Tomasza Morusa, w wyniku którego został on uznany winnym najpoważniejszej zdrady i skazany na śmierć.

6 lipca dokonano egzekucji przez ścięcie, a jego głowę umieszczono na palu przy London Bridge.*

W 1886 r. Tomasz Morus został beatyfikowany, a w 1935 r. pod wpływem petycji angielskich katolików, kanonizowany razem z Fischerem. Jan Paweł II w 2000 r. ustanowił Tomasza Morusa patronem mężów stanu i polityków.

*praktykę tę stosowano wobec zdrajców

Źródła: online-literature.com; duhaime.org

Opublikowano w dniu 1.07.2019 r.

przez Wydział Informacji i Edukacji Antykorupcyjnej GSz CBA